

Tartalomjegyzék

Közgyűlés -Borhy Mária

3

Pápai üzenet a Betegek Világnapjára

4

Vígasztalás

7

Nagyböjt - Ferencz János atya,
Kormos Csaba atya

8

Előadás- Vojtó Ferencné

10

“Ezt cselekedjétek ...” Cantalamessa

13

Éljük az életet - Chiara Lubich

15

Totus Tuus

- II. János Pál pápára emlékezünk 16

Isteni Irgalmasság - Ferencz János atya

17

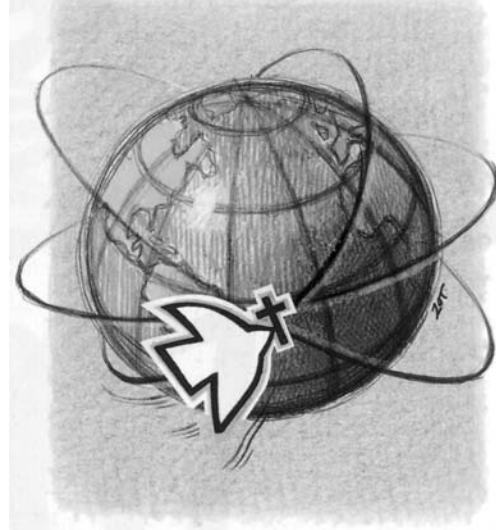
Családok Éve

20

Nemzetközi Közgyűlés

Borhy Mária

2011. március 15–20. között a **KERESZT CSENDES MUNKATÁRSAI SZENVEDÉS ÖNKÉNTESAI** Róma-i központjában Olaszország, Kolumbia, Lengyelország, Portugália, Amerikai Egyesült Államok és Magyarország egy-egy képviselőjének részvételével a Nemzetközi Konföderáció gyűlést tartott.

Don Luciano Ruga moderátor megnyitó beszéde után Anna Maria Cipriano nemzetközi elnök ismertette a gyűlés programját:

A nemzetközi gyűlés a CVS konföderáció, szabályzatának kísérleti fázisa után felmerült az igény a szabályzat módosítására, melyet a Laikusok Pápai Tanácsához jóváhagyásra megküldenek.

A nemzetközi gyűlés elfogadta a 2012–2014. évi pasztorális tervet, melynek téma ajánlata: „CVS: egy misszió az Egyházban”, Isten országa – a népek és létek egyetemessége – a misszió útján.

A következő három évben nagy hangsúlyt kell fektetnünk a lelki megerősítésre, a CVS karizmájának elmélyítésére és apostoli megvalósítására.

A képzés célja az érett kereszténnyé válás a Konföderáció által szorgalmazott spiritualitás fényében.

A misszió a meghalt és feltámadt Krisztussal való közösségben gyökerezik: részesedve szenvedéseiben, teljes önátadásában, önzetlen, ingyenes szeretetében.

Az apostoli tevékenységet illetően kiemelten fontos a jobb együttműködés a konföderáció társulatai és szervei között, tudatosabban kell figyelmet szentelni a hithirdetési lehetőségekre az apostolátus terjesztése érdekében (a szenvedés értékének felismerése),

A csoportok legyenek hatékonyabbak a képzésben, s az apostoli tevékenységben.

A Centro Volontari Della Sofferenza Templomában Exc. Mons. Savio Hon Tai-Fai püspök, a Népek Evangelizációja Kongregáció titkára, valamint P. Eric Jacquinet, a Laikusok Pápai Tanácsától homiliáikban méltatták a CVS apostolátusának fontosságát.

A Nemzetközi Konföderáció záró ünnepi szentmiséjét a Santa Maria del Suffraggio (Via Brescani, ahol alapító atyánk, tiszteletreméltó Luigi Novarese sírja van) templomunkban Mons. Miguel Delgado Galindo atya, a Laikusok Pápai Tanácsa „Társulások-Mozgalmak” irodafőnöke és felelőse mutatta be.

A szentmise végén Anna Maria Cipriano mindannyiunkat bemutatott Galindo atyának, aki örömmel újságot, hogy két évvel ezelőtt Esztergomban és Budapesten járt.

A Nemzetközi Konföderáció a Szent Péter téren Szentatyánkkal a Vasárnapi Úrangyalával zárult.

Meghívó

A Szenvedés Önkéntesei és Testvérei 2011. július 2-án (szombaton) 9.30 órától RAKAMAZON a Szent István Templomban és a Plébánia Közösségi Házában tartja országos találkozóját, melyre szeretettel hívjuk és várjuk testvérenket.

Ferencz János atya

Vojtóné Katalin a rakamazi SZÖT csoport vezetője

és a SZÖT csoport tagjai

Érdeklődni a következő telefon-számokon lehet:

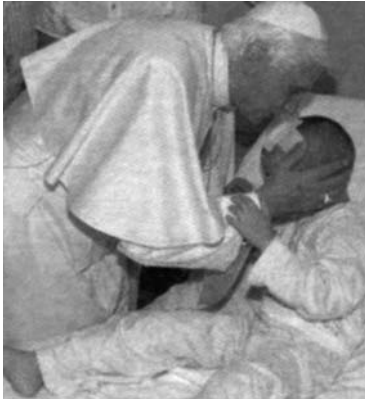
06-42/371-041

06-30/748-31-22

Sebei szereztek számotokra gyógyulást

Pápai üzenet a Betegek világnapjára

A Szentatya a Lourdes-i Szűzanya napján, február 11-én hagyományosan üzenetet intéz a betegekhez. XVI. Benedek pápa idei gondolatait az alábbiakban közöljük.

Kedves Testvérek!

Minden évben a Lourdes-i Szűz Mária emléknapján, február 11-én tartja meg az egyház a Betegek Világnapját. Tiszteletreméltó elődöm, II. János Pál pápa szándéka szerint ez a nap megfelelő alkalom a szenvedés misztériumának átemlékezésére és különösen arra, hogy fogékonyabbá tegyük közösségeinket és a civil társadalmat beteg testvéreink iránt. Ha minden ember testvérünk, akkor gyenge, szenvedő, gondoskodást igénylő testvéreinknek különösképpen is figyelmünk középpontjában kell lenniük, hogy egyikük se érezze, hogy elfelejtették őt vagy peremre szorult. „Az emberiséget lényegében a szenvedéshez és a szenvedő emberhez való viszonytal mérjük. Ez érvényes az egyes személyekre és a társadalomra egyaránt. Kegyetlen és embertelen az a társadalom, amely nem tudja elfogadni a szenvedőket, és együtt-szenvedéssel nem

képes segíteni őket a szenvedés belső megosztásában és hordozásában.” (Spe salvi, 38.) Az idei világnap alkalmából indított egyházmegyei kezdeményezések ösztönözzék a betegekről való egyre hatékonyabb gondoskodást a Betegek Világnapjának legközelebbi ünnepélyes megtartására készülve is, amelyre 2013-ban Németországban, az altöttingi Mária-kegyhelyen kerül sor.

1. Még a szívemben él annak emléke, amikor torinói lelkipásztori látogatásom során imádkozhattam és elmélkedhettem a halotti lepel előtt, az előtt a szenvedő arc előtt, amely elmélkedésre hív minket arról a személyről, aki magára vette minden idők és minden hely emberének szenvedését, a mi szenvedéseinket, a mi nehézségeinket, a mi bűneinket is. A történelem során hány hívő haladt el az előtt a halotti lepel előtt, amely egy keresztre feszített ember testét borította, s amely mindenben megegyezik azzal, amit az evangéliumokból tudunk Jézus szenvedéséről és haláláról! A lepel szemlélése arra hív, hogy Szent Péter szavairól elmélkedjünk: „Sebei szereztek számotokra gyógyulást” (1Pt 2,24). Isten Fia szenvedett, meghalt, de feltámadt, és éppen ezért azok a sebek a megváltásunknak, a megbocsátásnak és az Atyával való kiengesztelődésnek a jelvé válnak. Egyúttal azonban a tanítványok hitének és a mi hitünknek próbakövei is: minden alkalommal, amikor az Úr szenvedéséről és haláláról beszél, a tanítványok nem értik, elutasítják, ellenállnak. Számukra – ahogyan számunkra is – a szenvedés mindig titokzatos marad, amit nehéz elfogadni és hordozni. A két emmauszi tanítvány szomorúan gyalogol amiatt, ami azokban a napokban történt Jeruzsálemben, és csak akkor nyílnak meg egy új felismerésre, amikor a Feltámadott együtt járja velük az utat (vö. Lk 24, 13-31). Tamás apostol is nehezen hisz a megváltó szenvedés útjában: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a szegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem” (Jn 20,25). Krisztusra tekintve azonban, aki megmutatja sebeit, válasza megható hitvallássá válik: „Én Uram, és Istenem!” (Jn 20,28). Ami korábban legyőzhetetlen akadálnak bizonyult, mert Jézus látszólagos bukásának jele volt, a Feltámadottal való találkozásban a szeretet győzelmének bizonyítékává válik: „Csak egy olyan Isten méltó arra, hogy higgyünk benne, aki annyira szeret minket, hogy magára veszi sebeinket és fájdalmainkat, különösképpen az ártatlanokét (Urbi et Orbi üzenet, 2007 húsvét).

2. Kedves betegek és szenvedők! Éppen Krisztus sebein keresztül tudunk reménnyel telve tekinteni mindarra a rosszra, ami az emberiséget sújtja. Az Úr feltámadásával nem vette el a világtól a szenvedést és a rosszat,

hanem gyökerükben győzte le azokat. A Rossz hatalmával szembeállította szeretetének mindenhatóságát. Megmutatta nekünk, hogy a béke és az öröm útja a Szeretet: „Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást” (Jn 13,34). Krisztus, aki legyőzte a halált, itt él közöttünk. És miközben Tamással mi is azt mondjuk: „Én Uram, én Istenem!”, kövessük Mesterünket azzal a készséggel, hogy életünket a testvéreinkért éljük (vö. 1Jn 3,16), hírvivőivé válva a feltámadás örömeinek, annak az örömeinek, amely nem fél a fájdalomtól.

Szent Bernát megállapítja: „Isten nem tud szenvedni, de tud együtt-szenvedni”. Isten, a megtestesült Igazság és Szeretet, szenvedni akart értünk és velünk. Emberré lett, hogy együtt szenvedhessen az emberrel, valóságos módon, testben és vérben. Azóta minden emberi szenvedésben jelen van Valaki, aki együtt szenved, együtt viseli a szenvedést a szenvedő emberrel; azóta minden szenvedésben jelen van a con-solatio, Isten együtt-szenvedő szeretetének vigasztalása, s ezáltal fölkelt a remény csillaga (vö. Spe salvi, 39.). Kedves testvéreim! Azért ismétlem el nektek ezt az üzenetet, hogy tanúságot tegyetek róla szenvedéseinken, életetekben és hitetekben keresztül.

3. A következő Ifjúsági Világtalálkozóra tekintve, melyre 2011 augusztusában Madridban kerül sor, külön gondolattal szeretnék a fiatalokhoz fordulni, különösen azokhoz, akik a betegség tapasztalatát élik meg. Jézus szenvedése, keresztje gyakran félelmet okoz számunkra, mert úgy tűnik, mintha az élet tagadása lenne. Valójában pontosan az ellenkezőjéről van szó! A kereszt Isten „igenje” az emberre, szeretetének legnagyobb kifejeződése, és az a forrás, amelyből az örök élet fakad. Jézus átszúrta szívéből fakadt ugyanis ez az isteni élet. Csak Ő tudja megszabadítani a világot a rossztól és elősegíteni az igazságosságot, a béke és a szeretet Országának növekedését, amelyre mindannyian vágyunk (vö. Üzenet a 2011-es

Ifjúsági Világtalálkozóra, 3.) Kedves Fiatalok! Tanuljátok meg Jézust

„látni” és „találkozni” vele az Eucharishtiában, ahol valóságosan jelen van számukra olyannyira, hogy táplálékká vált utunkra; de ismerjétek fel és szolgáljátok Jézust a szegényekben, a betegekben, a szenvedő és nehézségekkel küzdő testvérekben is, akiknek a ti segítségetekre van szükségük (vö. uo. 4.). Ismét arra hívlak mindannyiokat, beteg és egészséges fiatalokat, hogy építsétek a szeretet és a szolidaritás hídjait, hogy senki ne érezze magát egyedül, hanem közel Istenhez és gyermekei nagy családja tagjának (vö. Általános kihallgatás 2006. november 15.).

4. Jézus sebeit szemlélve, tekintetünk az Ő Szent Szíve felé fordul, amelyben a legtökéletesebben mutatkozott meg Isten szeretete. A Szent Szív maga a Megfeszített Krisztus a lándzsa által megnyitott oldalával, amelyből vér és víz folyt ki (vö. Jn 19,34) a szentségek jelei, „amelyekkel Egyházát élte, hogy mindenki vonzódjék az Üdvözítő feltárt Szívéhez, mindig örömmel merítve az élet Vizéből, melyet az üdvösség forrása bősséggel áraszt.” (Római Miskönyv, Jézus Szent Szívének ünnepe, prefáció). Különösen ti, kedves betegek, éreztétek e szeretettel teli Szív közelségét, és merítsetek hittel és örömmel ebből a forrásból, így imádkozva: „Krisztus oldalából folyó víz, moss tisztára engem! Krisztus kín-

szenvedése, erősíts meg engem! Ó, jóságos Jézus, hallgass meg engem! Szent sebeidbe rejts el engem!” (Loyolai Szent Ignác imája)

5. A Betegek Világnapjára írt üzenetem végén szeretném kifejezni szeretetemet egyenként mindenkinek, részesének érezve magam azoknak a szenvedéseknek és reménységnek, amelyet mindennap átéltek a megfeszített és feltámadt Krisztussal egységben. Kérem, hogy adja meg nektek a Szív békéjét és gyógyulását. Vele együtt virrasszon mellettetek Szűz Mária, akihez bizalommal fordulunk, mint a Betegek Gyógyítójához és a Szenvedők Vigasztalójához. A kereszt lábánál megvalósul számára Simeon jövendölése: anyai szívét tör járja át (vö. Lk 2,35). Fájdalmának mélységéből, amellyel részesedett Fia szenvedésében, Mária képessé vált magáévá tenni az új küldetést: Krisztus Anyjává válni az ő tagjaiban. A kereszt órájában Jézus bemutatta neki minden tanítványát, e szavakkal: „Íme a te fiad” (vö. Jn 19,26-27). Anyai együttérzése Fia iránt, mindannyiunk iránti anyai együttérzéssé válik mindennapi szenvedéseinkben (vö. Homília Lourdes-ban, 2008. szeptember 15.).

Kedves testvéreim! A betegek mostani világnapján arra hívom a hatóságokat is, hogy egyre több energiát fektessenek az egészségügyi ellátásba, hogy az valóban segítség és támasz legyen a szenvedőknek, különösen a legszegényebbeknek és a leginkább rászorulóknak. Egyben az egyházmegyékhez is fordulok, és szeretetteljes üdvözlétemet küldöm a püspököknek, a papoknak, a szerzeteseknek, a seminaristáknak, az egészségügyi dolgozóknak, az önkénteseknek és mindazoknak, akik odaadó szeretettel gyógyítják és enyhítik a beteg testvérek sebeit a kórházakban, a betegotthonokban, a családokban: a betegek arcán sikerüljön meglátnotok mindig a legszentebb Arcot: Krisztus arcát.

Biztosítalak benneteket, hogy megemlékezem rólatok imáimban, és mindenkire különleges apostoli áldásomat adom.

XVI. Benedek pápa

VÍGASZTALÁS -

Szomorúságodban boldogan várd a rákövetkező örömet!

Damiáni Szent Péter püspök leveleiből (Lib. 8, 6: PL 144, 473-476)

Arra kértél, kedves testvér, hogy vigasztaló levelet írjak neked, és intelmekkel próbáljam megédesíteni lelked keservét, amit annyi sok csapás miatt kell most elviselned.

De ha okosan gondolkodol, akkor ez a vigasztalás már készen is van számodra. Hiszen azok az isteni igék, amelyek örökséged eléréséről biztosítanak téged, az örökbe fogadott fiút, kétségtelenül megmutatják neked a vigasztalás útját is. Mert van-e világosabb kijelentés például ennél: Fiam, ha Istennek szeretnél szolgálni, légy állhatatos a jámborságban és az istenfélelemben, és készülj fel a megpróbáltatásra? (Vö. Sir 2, 1-2).

Ahol ugyanis megvan az istenfélelem és igazi vallásosság, ott bármilyen súlyos megpróbáltatás jöjjön is, az nem a szolga megkínzásának tűnik, hanem sokkal inkább az Atya fegyelmező eszközének.

Ezért, amikor a türelmes Jób sok szenvedése között így kiált fel: Bárcsak az Isten, aki elkezdte, összezúzna; s felemelné kezét, és végezne már velem; utána rögtön hozzáfűzi ezt is: Ez az én vigasztalásom, hogy kínnal sújt, és nem kímél (vö. Jób 6, 10).

Isten választottai számára ugyanis nagy vigasztalás maga az Istentől jövő csapás. Mert amikor e rövid ideig tartó ostromozást szenvedik, már ugyanakkor a dicsőséges égi boldogság elérésének a biztos reménye bátorítja lépteiket.

Az aranyműves kalapácsa azért sújt le az aranyra, hogy minden salakot kiverjen belőle; a reszelő is azért csiszolja az ércet, hogy annak erezte annál ragyogóbban előtűnjék. A kemence teszi próbára a fazekas edényeit, az igaz embereket pedig a megpróbáltatások kísértése (vö. Sir 27, 5). Ezért beszél így Szent Jakab: Testvéreim, tartsátok nagy örömmel, ha különféle megpróbáltatások érnek benneteket (Jak 1, 2).

Valóban, jogos örömmel örvendezhetnek azok, akik vétkeikért ideig tartó szenvedést kapnak itt a földön, mert jó cselekedeteikért örök jutalmat kapnak a mennyben.

Ezért tehát, kedves jó testvérem, bár csapások sújtanak, és a mennyből jövő fenyíték tisztogat, a kétségbeesés össze ne törje lelkedet; ajkad ne nyíljék zúgolódó panaszra; el ne nyeljen a kínzó szomorúság; a kislelkűség türelmetlenné ne tegyen, hanem igyekezzél mindig derűs arccal járni, jókedvedet megőrizni szívedben, hogy ajkadon ujjongó hálaadás fakadjon.

Bizony, magasztalnunk kell Isten ama csodálatos intézkedését, amellyel övét azért sújtja ideig-óráig, hogy ezáltal megkímélje őket az örökké tartó kintól; azért szorongat bennünket, hogy felemeljen; azért üt-vág, hogy gyógyítson; azért sújt le, hogy felmagasztaljon.

A Szentírás ilyen és ehhez hasonló tanúságtételei erősítsék türelmedet, kedvesem! Szomorúságodban boldogan várd a rákövetkező örömet!

Készítsen fel erre az örömré a remény, és gyűjtsa fel benned a szeretet a buzgóságot. Az ilyen boldogan megmámorosodott lélek könnyen felejt, amit külsőleg el kell szenvednie, és azzal táplálkozik, és arra törekszik, amit lelke belsejében szemlél.

Márciusi SZÖT- találkozó témája:

NAGYBÖJTI ELMÉLKEDÉS:

a bűnbánat imájáról (1. rész)

Kedves Szötös Testvérek! A februári találkozónkon elhangzottak a Szűzanyánknak Bernadetthez intézett következő szavai is: „Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!” Az akkor elhangzott előadás címe is az Ő medjugorjei üzenetét tartalmazta, miszerint: „Megtérésetektől függ a jövőtök!” E nagyböjti szent időben természetes tehát mai elmélkedésünk anyaga is.

Előjáróban állapítsuk meg, hogy minél nyitottabbak vagyunk a Szentlélek felé, annál inkább látjuk, hogy életünk melyik területén nincs még egészen jelen Jézus. Ezzel a felismeréssel kell, hogy

elérkezzen hozzánk, az Úr feltétel nélküli szeretetének mélységes tudata. Ha úgy kezdjük érezni, hogy az életünk egy tévedés, kudarc, emlékezzünk Isten megbocsátó szeretetének az erejére, ahogy az megnyilvánult a Kálvária keresztyén. Ezután kezdjük el dicsőíteni Őt! Valaki egyszer azt a megjegyzést tette, hogy amikor mi bűnt követünk el, egyszerűen elszaladunk Istenhez, odakiáltjuk neki, hogy „bűnös vagyok”, jobbik esetben azután végezzük tovább a munkánkat. Ez jó emlékeztető arra, hogy nem kell a bűnhöz hozzátapadnunk és megbénulnunk! Az Úr azt akarja, hogy ünnepezzük meg közeledésünket Őhöz! A bűnnek bennünket letörő ereje van, elzárja Isten szeretetének áramlását. Elrejtőzünk, ha bűnösnek érezzük magunkat. A bűnbánatnak viszont bennünket felemelő ereje van, és ez kiárasztja Isten szeretetének folyamát. János apostol első levelében ezt írja: „De, ha világosságban élünk, ahogy Ő is világosságban él, akkor közösségben vagyunk egymással, és Fiának, Jézusnak a vére minden bűnt lemos rólunk!” (1 Jn. 1,7)

A katolikusoknak, (és a többi szentségekkel élő egyháznak) a kiengesztelődés szentsége az egyik legnagyobb ajándék, amivel megajándékozhatják magukat, ha a bűnnel és rosszal kell szembesülni, különösen, ha az a bűnbánat mély és szívfájdító és nem rituális vagy felületes. Sokan meggyógyulnak érzelmileg vagy akár fizikailag is a kegyelemnek ezen hatékony eszköze által. Ez az elmélkedésünk legyen most az önvizsgálatunk rövid ideje, amikor kérjük az Urat, hogy mutassa meg a fel nem ismert és még be nem vallott bűneinket. És legyen ez néhány pozitív döntésünknek az ideje is. Az Úr talán most arra hív, hogy alkalomadtán beszélj egy pappal vagy egy bölcs, bizalmas baráttal. Hívhat arra is, hogy elégtételt adj valakinek, akit megsebezte. Tedd engedelmesen azt, amire most a Szentlélek indít. Soha sem kér olyat, amihez ne adna erőt. Most közösen elvégezzük a bűnbánat imáját olyan formában, hogy egy mondatot én előre olvasok, ti azt megismételitek, és megállunk 1-2 másodpercre. Nem ajánlom, hogy merüljünk el valamennyi hibánkba és bűnünkbe. Engedjük inkább, hogy a Szentlélek vezessen. Kezdetnek idézem a Szentírásból azt, amit Joel próféta által üzen az Úr: „térjete vissza hozzám teljes szívetekből!” (Joel 2,12) Kezdem tehát, ti megismételjétek meg!

Szerető Atya bocsánat mindenért, amivel tudva vagy tudatlanul megbántottalak. Vétkeztem gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással. Vétkeztem abban, amit tettem és abban, amit mulasztottam. Eléd jövök és kérem a töredelmes szív kegyelmét. Ismered legbensőbb titkaim. Megnyitom ma szívemet előtted és kérek, mutasd meg nekem, hogyan zártam el szereteted folyamát. Bocsásd meg Atyám bűneimet, hibáimat, kudarcaimat. Mindazt az időt, amikor letértem utadról, és nem az életet választottam. Szívből sajnálom. Bánom a hit hiányát, amikor félelmemben és nem hitből cselekedtem, a hitetlenkedést jószágokban, vagy amikor nem igazán hittem irántam való szeretetedben.

Kérem bocsánatodat a tisztaság elleni bűnökért, mint amilyen az élvezetvágy, paráznaság, a házasságtörés, a tisztátalan könyvek és filmek, videók és sexuális fantázia utáni érdeklődés. Elfordulok mindezekről és Hozzád térek. Bocsáss meg!

Bánom minden szenvedélyes, megrögzött magatartásomat, mint amilyenek a különböző szenvedélyek. Köszönöm, hogy megszabadítasz ezektől. Bánom, hogy nem vigyáztam fizikai és érzelmi egészségemre, a

kiegyensúlyozott táplálkozásra, a pihenésre és a testmozgásra, az érzelmeimnek talán egészségtelen elfojtására. Ma megfogadom, hogy jobban vigyázok magamra.

Sajnálom, hogy másokat megbántottam. Bánok minden lopást, hazugságot, csalást, hogy másokat rászedtem. Sajnálom, mikor másokat nem erősítettem, félresöpörtem, mikor szeretetlen, rideg és megértés nélküli voltam. Bocsánat a pletykázkodásért, a bizalomnak és bármiféle hitnek az elárulásáért. Bánok minden irigységet, gyűlölködést, ellenszenvet, irgalmatlanságot, féltékenységet, mások kritizálását és elítélését. Bánom, a kinyilvánított szeretet el nem fogadását, szeretetem kifejezésének a visszatartását.

Irgalmas Atyám! Most eléd tárom azokat a területeket, amelyeket leginkább szégyellek eléd vinni. Elrejtett dolgokat, mint bizonyos rossz szokások, titkos bűnök, sötét sarkok, amiket eddig nem vittem eléd.. Uram, ezeket nem fogom többé elrejtteni sem magam sem Te előled! Legyen a mai nap a gyógyulásom és megszabadulásom napja!

Szerető Atya! Mit hozhatok még eléd? (Legyünk csendben néhány másodpercig!) Ezek miatt a megbántások miatt ma irgalmadért esdeklek. Elfogadom megbocsátásodat, és most bocsánatod megosztom itt levő testvéreimmel is! Amen!

Testvérek! A Mi Atyánkban imádkozzuk: „Bocsásd meg a mi...” Erre gondolva, hallgassátok meg az ide kapcsolódó elmélkedő sorokat a megbocsátásról is!

(Mi sem természetesebb, minthogy most egy bűnbánati énekkel dicsérjük irgalmas Atyánk megbocsátó szeretetét! Hozsanna 55. vagy a 143. ének következik!)

Ferencz János atya

Elmélkedés Nagyböjtre és minden napra

„Térjetelek meg, mert elközelgett a mennyek országa” /Mt 4,17/!

„Térjetelek meg”! – szól mindannyiunknak Jézus felhívása.

Mit jelent az, hogy megtérni, hogy meg kell térnem? Megtérni azt jelenti, hogy Jézus példáját követve, Jézust szemem előtt tartva megváltoztatom – Isten szeretetének erejével – érzélemvilágomat, gondolkodásmódomat és életvezetésem.

Minden este megvizsgálom a lelkiismeretemet: mit tettem jól és mit tettem rosszul, mit mulasztottam el a Jóisten és a felebarátom iránti szeretetben. Rendszeresen őszinte bűnbánatot tartok és – legalább – háromhavonta meggyónok, engedem, hogy a Jóisten újjáteremtse, és felüdítse, feltámasszon.

Nagyon fontos a jóvátétel. Az őszinte bűnbánat ugyanis nem csupán azt jelenti, hogy bánkódom Isten, önmagam és mások ellen elkövetett bűneim miatt, hanem a jövőre irányulóan igyekszem jóvátenni azt a kárt, amit más anyagi értékeiben illetve lelkében okoztam. Méghozzá – ha lehetséges – ugyanolyan mértékű legyen vétkem kijavítása, mint az általam elkövetett bűn. Bocsánatot kérni, rágalmat visszavonni a nyilvánosság előtt, a kárt megfizetni, az elvett javakat visszaadni, stb.

Megtérni ezt jelenti: engedem, hogy a Jóisten életemet jó irányba fordítsa! Lehetnek nagy, életre szóló megtérések: például egy felnőtt keresztelés, egy igazi mély szentgyónás, egy olyan imádság, amely valóban párbeszéd Istennel, vagy közös családi Szentírás-olvasás, bocsánatkérés, illetve megbocsátani tudás.

Igazából azonban, minden nap meg kell térnem, jobbá kell lennem! A megtérés tehát nem annyira egyszeri esemény, mint inkább egy folyamat: állandó felkelés bűneimből, talpra állás, újrakezdés. Egy Fenelon nevű kiváló személyiség a fentiekkel kapcsolatban mesteri módon fogalmaz: „Bölcsnek és boldognak az az ember mondható, aki reggel fölkelvén így szól: ma jobb akarok lenni, mint amilyen tegnap voltam”.

Kormos Csaba atya

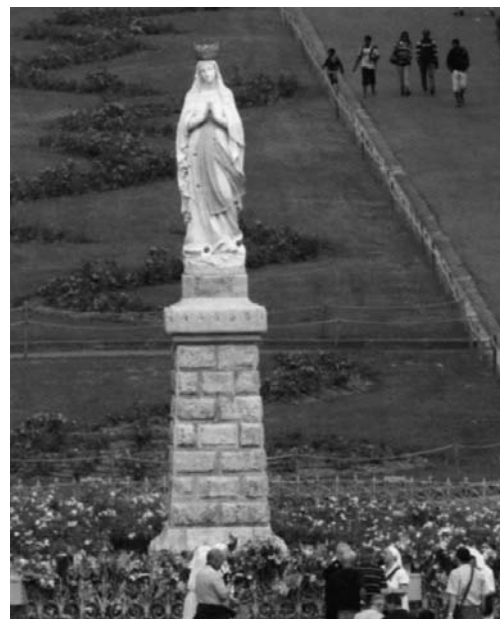

MAGYAROK NAGYASSZONYÁNAK, A VILÁG GYŐZEDELMEK KIRÁLYNŐJÉNEK ÜZENETE:

„MEGTÉRÉSEKTŐL FÜGG A JÖVŐTÖK!”

Kedves Szötös Testvérek! Joggal kérdezhetitek, lelkeségi mozgalmunk rakamazi tagjai, miért pont az engesztelés a témája mai találkozóknak és ennek az előadásnak is. Nos, a mi egyházközségünk és templomunk védőszentje Szent István királyunk, aki köztudottan, nem keletről, nyugatról, északról vagy délről kért segítséget, hanem, mint templomunk főoltárának domborművén is látható országát, nemzetét és a Szent Koronát a Boldogságos Szűz Mária oltalmába ajánlotta! Így lettünk és vagyunk most is MÁRIA ORSZÁGA. A XX. Század nagy magyar misztikusával, Mária Natália nővérrel beszélgetve, pedig maga Jézus toldotta meg e kifejezést az „engesztelő” szóval, vagyis, Szent István Magyarországa, Mária engesztelő országa. Nyilvánvaló tehát, hogy nekünk rakamazi Szöt tagoknak, Szent István királyunk mai örökösének kötelességünk az engesztelés gondolatát magunkévá tennünk, és azt jó példával előljárva, nekünk is buzgón gyakorolnunk! A többi forrásmunka mellett nagy segítségemre van a VILÁG GYŐZELMES KIRÁLYNŐJE című könyv, melyben olvasható Natália nővér Lelki naplója, amely Szent István Magyarországanak boldog jövőjéről beszél, és amely szerint magyar népünk engesztelő áldozata és szenvedései után, Magyarországról indul el az emberek boldogságát elhozó világbeke. EPERJES Károly színművész személyes vallomásában olvashatók ezek a szavak is: „Boldog örömmel mondjuk, hogy vezérhajósai lehetünk az előttünk álló világméretű megtisztulásnak!”

Szötös Testvérek! Tudjuk, Mária az evangélium szolgálója, Jézus anyja, Egyházunk édesanyja, a mi égi anyánk. Életének minden napján Isten szolgáló leánya, az Úr legkedvesebb teremtménye, a Szeplőtelen Istenanya, aki felvétetett a mennybe és lett mennynek és földnek királynéja, minden embernek hatalmas védelmezője, szószólója, közbenjáró az Istennél. Amikor a boldogságos Szűz anyai hivatását gyakorolja velünk, vagyis Fiának testvéreivel, Isten örök és egyetemes üdvözítői tervén munkálkodik. Harcol a pusztulás, az örök kárhozat veszélyével fenyegetett gyermekeiért, és mindenre kiterjedő munkával készíti elő a világot a nagy megtisztulásra. Ezért történtek a régmúlt időkben és a XX. században is csodás Mária jelenések, könnyezések, üzenetek. Ma sem fejeződtek be ezek a magánkinyilatkoztatások. Gondoljunk itt például Medjugorjéra.. A Mária üzenetek lényege: figyelmeztetés a megtérésre, a bűnök elkövetéséért való engesztelésre szólít. 1830. a Csodás Érem átadásának évét a Mária-korszak nyitányának is nevezhetnénk. Ahogy az érem egyik oldalán először jelenik meg a két Szív (Jézus és Mária egyesült szíve ábrázolása,) - utalás a Két Szív közös lélekmentő munkájára. A másik oldalán a Szent Szüzet látjuk, akinek kitért kezeiből Kegyelem Fénye Sugárzik. Az Egyház Anyja, a Szeplőtelen Szűz, az emberek üdvözítésében is Fiának akarata szerint cselekszik. A Csodás Érem átadásával a Boldogasszony nem csupán a világ figyelmét hívta fel az intenzív lélekmentő tevékenységre, de valamilyen kezdődő súlyos veszélyhelyzetre is figyelmeztet. Erre az érem felirata utal egyértelműen: 'Ó bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekszünk!’

A folytatás: La Salette üzenetei 1846-ban. A Jelenés Asszonya világosan értésünkre adta, hogy a Mária-korszak vége felé az egyes ember választás elé lesz állítva: választania kell a megtérés vagy a testi-lelki pusztulás között.

Lourdesban a Boldogasszony 18 alkalommal jelent meg Bernadettnek, Mária a nevét így mondja: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.” „Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!” Biztat a bűnösök megtéréséért végzett imára is. A lourdesi forrás, melyet a Szent Szűz az események hitelül fakaszt, ma is buzog és gyógyít. A Szűzanya csodatétele ma is jelenvaló, a gyógyulások áldásos hatása a hitéletben ma is érvényesül és ez felmérhetetlen kegyelmek forrása.

Az 1917-es esztendő jelentős dátum a világtörténelemben. Szenvedés és sok vérontás árán Európa keleti részén új eszme indul el, mely terjeszti az istentagadást, pusztította az istenhitet a lelkekben. Ekkor kezdődnek az angyali és Mária jelenések Fatimában a 3 gyermeknek. Az angyal a jelenéskor a 3 gyermeket imára tanítja és kéri a vezeklést a sok bűnért, mellyel Istent megbántják az emberek, és Portugália számára kieszközölik a békét. Mária a Rózsafűzér Királynőjeként szól a gyermekekhez, újból és újból kérve „Imádkozzatok sokat, nagyon sokat és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek a kárhozatra kerül, mivel nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzon értük.” Kérte, hogy áldozathozataluk közben így imádkozzanak: „Ó Jézusom, irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréséért és a Szűzanya Szeplőtelen Szívén tett sérelmek jóvátételéért.” Ebben a segélykérő felszólításban fogalmazódik meg a szent Szűz tevékenységének célja és értelme: az egész világra kiterjedő engesztelés meghirdetése és megszervezése.

A Szűzanya fatimai üzenete 3 titokból állt. Az első a pokol víziójával kapcsolatos. Az második titok a Szent Szűz Szeplőtelen Szívének tiszteletére vonatkozik. A 3. titokról még nem tudunk biztosat. Égi Anyánk fatimai kérései csak részben valósultak meg. Várat magára az engesztelés világméretű megszervezése...

Mit is jelent ez? Engesztelni annyit jelent, mint jóvátenni, eleget tenni, elégtételt adni mások helyett, akik nem adnak választ Isten szeretetére. Az engesztelő áldozat olyan cselekedet, ami helyreállítja az élet- és szeretetközösséget Isten és az ember között. Amióta a bűn belépett az emberiség életének történetébe, azóta kell engesztelni. Az Úr Jézus a szeretet jegyében lépett a földre. Isteni szeretetének tüzet gyújtotta lángra mindazokban a szívekben, akik hozzá közeledtek a betlehemi jászoltól egészen a keresztfáig. Szeretetének köteléke az Oltáriszentség, amelyben egészen odaadja magát a lelkekért. Ezt a szeretetet akarja az Úr Jézus és a Szűzanya még inkább kinyilvánítani, kiárasztani a magánkinyilatkoztatásokban. A Szűzanya Fatimában tudtára adta a világnak: ha az emberiség megteszi amit Isten kér a Szűzanya által, megmenekül.

A fatimai üzenet folytatása a Szeretetláng. A Szeretetláng egy új eszköz égi anyánk részéről. Az a kegyelmi adomány, eszköz, amely hozzásegít bennünket a Boldogasszony tevékenységének értelmezéséhez és erőt ad kérésének az engesztelésnek következetes megvalósításához, vagyis az apostolkodáshoz.. Ennek pedig kizárólagos célja, hogy egyetlen lélek se kárhozzon el. A Világ Győzedelmes Királynője, ahogy Mária Natália nővér Naplójában is olvashatjuk, Magyarországot saját tulajdonának nevezi, ezért Magyarországtól különleges engesztelést kíván. Natália nővér szerint egy világméretű engesztelési mozgalomról van szó, amelynek Magyarországról kell kiindulnia és elterjednie az egész világon. Csodás

ígéretük fűződik a magyarországi engeszteléshez, Jézus szavait idézem a Lelki Naplóból: „Anyám országát szeretném megkímélni, ha akad elegendő számú engesztelő lélek. Tartsatok bűnbánatot. Ha a magyar nép megszűnik vétkezni mindenekelőtt a tiszta erkölcs ellen, nem káromkodik, tisztelettel ejti szeplőtelen anyám nevét, bűnbánatot tart, engesztel, eljövök, és kegyelemmel gazdagon felruházom őt.” „Magyarország engeszteléséért kész vagyok az egész világon könyörölni.”

A Szűzanya szándékai szerint a lelki megújulásnak a családokból kell kiindulnia Az Ő szavai: „Sok bűn van az országban. Én Szeretelángommal fel akarom melegíteni a családi tűzhelyeket, összetartani a szétszórt családokat. Segítetek nekem, hiszen rajtatok áll, hogy szeretelángom kigyulladjon már!” A Szereteláng az Atya, a Fiú és a Szentlélek örök szeretete az Szűzanya anyai szeretetével együtt. Nem marad más lehetősége a keresztény embernek, mit komolyan venni a Mária-üzeneteket, és mindent megtenni ami lehetséges az engesztelés sikeréért. Apostolokat, világi apostolokat kell nevelni, akik részt vesznek az evangelizációs munkában, mint például a mi lelkeségi mozgalmunk is teszi. Több engesztelő templom is épült hazánkban és sok engesztelő közösség jött létre. Például Rakamazon kezdettől fogva tart a 24 órás szentségimádás, mi Szötösök most tervezzük, hogy amint már a Kálvária búcsú előestéjén tettük, ezután minden 24 órás szentségimádási napon közös engesztelő imaórát tartunk.. (Ez, e hó 5-én 9-és 10 óra között meg is volt!)

Az engesztelésben részt vállalók Égi Anyánknak lesznek segítőtársai, akik törekszenek életük átforgalmazására, szeretetre és alázatosságra, és számukra rendszeres az imádság, a böjt. A kitartás, az egymás erősítése szempontjából fontos legalább egyszer közös imára összejönni.. A közös ima programjában mindig szerepeljen a rózsafüzér, Szentírás olvasás, ha lehet, szentmise, és szentáldozás. Aki részt akar vállalni a lélekmentésben, ajánlja fel magát a Szűzanya Szeplőtelen Szívének. Isten iránti szeretetét az embertársai iránti szeretetével bizonyítsa. Mindenkiel tegyen jót, segítse felebarátait, ne várjon érte jutalmat.. Az Úr Jézus és a Szűzanya iránti szeretetből tartsa meg Isten tíz parancsolatát, szentelje meg az Úr napját. Hagyni kell szabadon működni a Szentlelket az imaközösségben. A karizmák rendeltetése a szolgálat. „A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele”(1 kor. 12,17) – ezt tanultuk a Szentlélek szemináriumon is. Az imacsoportok ajánlják magukat a Szűzanya oltalmába., ahogy ez havonta elhangzik Szöt találkozóinkon is a felajánló imánkban.. Az imaközösség igyekezzen a Szent Szűz üzenetei szerint élni, imádkozni, apostolkodni! Mindig kerüljön sor dicsőítésre, engesztelésre, hálaadásra. Az Egyház anyja krisztusi lelkületű embereket akar nevelni krisztusi munkára. A megszentelődés és az emberi lelkek üdvözítése terén végzett munka csak akkor lesz eredményes és vonzó, ha azt karitatív tevékenység is kíséri. Jól tudatosítanunk, hogy mi is ezt tesszük a kiscsoportos munkánk során. Ahogy látogatásaink alkalmával tapasztalhattuk, hogy mindenütt szívesen fogadtak bennünket. A cselekvő szeretet még a magányos embereknél is legyőzi a szívek távolságát, a bizalmatlanságot, a félelmet, a reménytelenséget stb... Lám, mennyire igaz, hogy „A Szeretet mindent legyőz!”

Érdemes megfontolnunk, mit ír a XX. Század lánglelkű magyar apostola, a szentéletű székesfehérvári Prohászka Ottokár püspök, aki mintegy próféta elölátással hitelesíti mindazt, amit most eddig hallottunk! „Új idők, nagy vágyak, nyúlnak felétek! Készüljétek rá, hogy megragadnak és megráznak és felköltének és apostolokká avatnak, mint ahogy a pünkösdi szelek szokták tenni! Készüljétek a magyar kereszténység hitvallására, - erős, munkás honfoglalásra! Az életnek, a magyar történelemnek ősi joga van a jobb jelenre és a szebb jövőre.”

Most pedig összegezve ezen elmélkedő eszme-futtatást, befejezésül mondhatjuk a következőket. Így válhat Szent István országa, Nagyasszonyunk Mária bűnbánatban megtisztult engesztelő országa, a Világ Győzelmes Királynője, a Szeplőtelen Szűzanya oltalma alatt élő Magyarország, ahonnan elindul az emberek boldogságát elhozó VILÁGBÉKE, amikor gondolván idézhetjük Jézus szavait: „Anyám mosolya fogja beragyogni a világot.” A Szűzanya Szeplőtelen Szíve végül is győzni fog!

VOJTÓ Ferencné Katalin rakamazi SZÖT- csoportvezető

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”

Engedjétek meg nekem, hogy szentbeszédemben ne a mai olvasmányokról beszéljek, hanem az Oltáriszentség misztériumának lényegéről. Bíboros Úr a ma reggeli bevezetőjében hangsúlyozta, mennyire fontos az Eucharisztia a papi életben. Az a fejlődés, amit az Eucharisztia megünneplésében papként megtapasztalunk, egész megszentelt életünk fejlődését jelenti. Papságunk Krisztus papságának a megjelenítése, tehát azt kell megvizsgálunk, mik Krisztus papságának a jellemzői. A Zsidókhöz írt levél szerint Krisztus papsága áldozatának mindent felülmúló újdonsága abban áll, hogy minden más papság esetében az áldozat anyagi dolgok felajánlásában áll. Minden más pap anyagi dolgokat áldoz fel: a föld termését, állatokat, sőt, olykor embereket. Krisztus nem a bikák vérére áldozta fel, hanem önmagát adta oda áldozatul, s ezzel gyökeresen átalakította az áldozat formáját. A papság áldozata abban áll, hogy önmagunkat ajánljuk fel. Ha követni akarjuk Krisztus papságát, nekünk, papoknak is önmagunkat kell felajánlanunk. Ahogy Szent Ágoston mondja, Krisztusban a papság és az áldozat egy. Ideo sacerdos, quia sacrificium. Jézus azért pap, mert ő az áldozat.

Hogyan élhetjük meg Krisztus áldozatának ezt az újdonságát? Saját személyes tapasztalatomból szeretném ezt megmagyarázni. Amikor 1958-ban pappá szenteltek, a misét latinul mondtuk, háttal fordulva a híveknek és az átváltoztatás pillanatában minden arra irányult, hogy elszigetelődjünk minden mástól és Krisztussal azonosuljunk. Adjuk át a hangunkat is Krisztusnak és ismételjük el az átváltoztatás szavait, amit akkor még latinul mondtunk. Hogy még jobban tudjak összpontosítani, én még a szememet is lehunytam. Ezután következett a liturgikus reform: a misét már ki-ki a maga nyelvén mondta, már nem az oltár, hanem a nép felé fordultunk – és ez segített megértenem, hogy nem tökéletes az a mód, ahogyan megélem az átváltoz-

tatást. Nem az Utolsó Vacsora Jézusával kellett azonosulnom, hiszen az a főpap, aki minden egyes misén jelen van, az a feltámadt, élő Jézus. A feltámadt Krisztus pedig mindig a fő és a test egysége, ezért az átváltoztatása szavaival személyesen is azonosultam. Erre jöttem rá: miközben az Egyház felszentelt papjaként úgy kell kimondanom az átváltoztatás szavait, hogy hiszek benne: hatalmuk van a kenyeret Krisztus testévé változtatni, ugyanakkor Krisztus testének, az Egyháznak a tagjaként önmagamot is fel kell ajánlanom. Ettől kezdve a velem szemben álló emberekre emeltem a tekintetemet és magamban ezt mondtam: „Testvérek! Vegyétek és egyétek. Ez az én testem is, amit értetek akarok adni. Testvérek! Vegyétek és egyétek! Ez az én vérem, amit értetek akarok adni.” Azután rádöbbsentem, hogy ez nem más, mint amit a Szentírás mond. Amikor Jézus azt mondja: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”, nem azt akarja, hogy pontosan másoljuk le a gesztusokat, amiket tett (tudjátok, hogy ekkor még annak is jelentősége volt, hogy hogyan tartjuk az ujjainkat). Természetesen Jézus azt kéri, hogy ismételjük meg a húsvéti szertartást, de azt is, hogy tegyétek meg annak a lényegét, amit én teszek: én felajánlottam magamat az Atyának, ti is ajánljátok fel magatokat velem. Ezt mondja János: „életét adta értünk. Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért” (1 Jn 3,16). Ha tehát arra szól meghívásunk, hogy ne csupán megismételjük, hanem magunkévá is tegyük Jézus szavait, akkor fontos tudnunk, mit is jelentenek itt a test és a vér. Nekünk, modern embereknek a test egy a személy három összetevője közül: test, lélek és szellem alkotja az egészet. A Bibliában nem ez a jelentése: a test az emberi személy egészét jelenti. Úgy, ahogyan a caro szó is. „Az Ige testté lett”: teljes emberré lett. Amikor Jézus azt mondja: „Vegyétek, ez az én testem!”, az egész életét adja nekünk. És amikor a vérére ajánlja, mivel ajándékoz meg? Nekünk, modernkori embereknek a vér az ember egy részének egy része csupán, hiszen testünk alkotóeleme. A Bibliában nem így van. A vér az élet helye, ezért a vér kiontása a halálnak a jele. Tehát, amikor Jézus így szól: „Vegyétek, ez az én vérem!”, a halálát adja nekünk. S ha nekünk, papoknak az a hivatásunk, hogy egyesüljünk Jézussal, aki pap és áldozat,

nekünk is fontos megértenünk, mit jelent odaadni a testünket. A testünk az időnk, amivel rendelkezünk. Az idő alapvető dimenzió a testben élő szellem számára. A testünk: képességeink, a különféle fizikai és észbeli adottságaink, a mosolyunk (hiszen mosolyra csak a testben élő szellem képes – az állatok nem képesek mosolyogni, mivel testük ugyan van, de nincsen szellemük, és az angyalok, nagyon sajnálom, de ők sem tudnak mosolyogni, mivel szellemük van, de nincsen testük). És ha most hangsúlyozom a mosolyt, az azért van, mert ha egy pap rámosolyog a megfelelő pillanatban egy olyan emberre, akinek erre van éppen szüksége, az Isten mosolya. És amikor azt mondjuk: „Vegyétek, ez az én vérem!”, mit adunk a testvéreinknek? Nemcsak végső testi halálunkat, hanem minden rosszat, ami az életünkben van: a betegségeinket, mindazt, ami halálunkhoz közelít. Egyszer meglátogattam egy plébánost Észak-Olaszországban. Daganatos betegsége volt, halálára készült, ami három nap múlva be is következett. A szeme is beteg volt, egyfolytában könnyezett. Élete egyik utolsó miséjének elmondására készült, s így szólt hozzám: „Atya! Soha nem értettem, mit jelent, hogy a magunk nevében is mondjuk: 'Vegyétek és egyétek, ez az én testem!'. Tudom, Ön beszélt erről nekünk egy lelkigyakorlaton, de nem tulajdonítottam neki jelentőséget. Most értettem meg. Mindig csak ezt mondom most magamban: 'Vegyétek és egyétek: ez az én testem!' ”. Ekkor értettem meg a papi élet nagyszerű voltát. Egy francia lelkivezető mondta: „Reggel (akkor a misét csak reggel mondták) én vagyok a pap, Jézus, az áldozat. A nap során Ő a pap és én vagyok az áldozat. Így lesz eucharisztikus a nap egésze.” A pap, miután elmondta a misét, neki indul és különböző dolgokat intéz, de mindaz, amit tesz, az Euchariszta része. Kedves paptestvéreim, a hivatásunk nem mindössze annyi, hogy megünnepeljük az Eucharisziát, hanem az, hogy Jézussal mi is Eucharisziává váljunk. Ez változtatja meg az életünket. És miután magunkra alkalmaztuk az Eucharisziának ezt a látásmódját, lelkivezetőként az a feladatunk, hogy a híveknek is segítsünk így megélni az Eucharisziát. Tanítsuk meg a családanyáknak, hogy csendben, lélekben elmondják ezeket a szavakat mondja a pappal együtt: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem!”. Az egész életük Eucharisziává válik. Tanítsuk meg a keresztény munkásoknak, hogy így éljék meg az Eucharisziát. Mekkora különbség ez a marxista ideológiához képest! A marxista ideológia

azt mondja a munkásnak: el vagy idegenítve, mert a munkád révén a homlokod verítékét belehelyezed a termékbe, amit aztán a tulajdonos elad, s így az életet adja el, idegeníti el tőled. Az Egyház azt mondja a munkásnak: homlokod verítéke ott van az oltáron, hiszen amit felajánlunk, az az ember munkájának gyümölcse. De a legfontosabb, kedves paptestvéreim, hogy a fiataloknak is elmagyarázzuk így az Eucharisziát. Mert mit akar a mai világ a fiataloktól? Ez az ideológia már elérkezett ide is, Közép-Európába. A kultúra egésze ezt az üzenetet adja át a fiataloknak, főleg a lányoknak: annyi az értéketek, amennyit a testetek ér. A test pusztá árucikké vált. Tanítsuk meg a fiataloknak, hogy ők is mondják magukban a misén: „Vegyétek, ez az én testem!”. A test így felajánlás, ajándék lesz, amit a házasságban az élet, a szeretet érdekében, a megszentelt életben a testvérek szolgálatában használnak. A test így szent dologgá válik. Nem csak egy tárgy, amit kifacsarunk, amíg fiatal, azután elhajítjuk.

Egy képpel szeretném összefoglalni annak a mély értelmét, amit az Eucharisziával kapcsolatban igyekeztem elmondani. Képzeltetek magatok elé egy sokgyerekes családot. Az első szülött fiú nagyon mélyen szereti az édesapját, és születésnapjára nagy ajándékot szeretne neki adni. Mielőtt azonban átadná ezt az ajándékot, megkéri valamennyi testvérét, hogy írják alá azt, s így úgy érkezik az édesapához, mint valamennyi gyerekének közös ajándéka, noha csak egyikük fizette meg annak az árát. Ez történik a szentmisében. Jézus, a legnagyobb testvér, végtelenül szereti Atyját, és az elképzelhető legszebb ajándékot akarja adni neki: fiúi engedelmisségét egészen a halálig. Mielőtt azonban átadná ezt az ajándékot Atyjának, mindnyájunktól, testvéreitől azt kéri, hogy mi is írjuk azt alá. Így az ajándék úgy érkezik az Atyához, mint valamennyi gyermekének a közös ajándéka. „Az én és a ti áldozatotok” – mondja a miséző pap, pedig az ajándék árát egy fizette meg. Micsoda árat! Íme, ez az Euchariszta. A mi aláírásunkat jelentik azok a vízcseppek, amelyek a kehelybe kerülnek. A mi aláírásunkat jelenti az az ünnepélyes Ámen is, amelyet a kánon végén mondunk. Ünnepelejük így az Eucharisziát, kedves paptestvéreim.

Egy nagy teológus azt mondta: az Euchariszta hozza létre az Egyházat. Most már tudjuk, hogyan: az Euchariszta úgy hozza létre az Egyházat, hogy azt Eucharisziává teszi.

Rainero Cantalamessa kapucinus atya. Ez a beszéde elhangzott Esztergomban a papi lelkigyakorlaton.

Éljük az életet

A keresztény arra hivatott, hogy élje az életet, úszkáljon a fényben, elmerüljön a keresztek feneketlen mélységében – de semmiképpen sem arra, hogy tespedjen. A mi életünk viszont néha fénytelen, értelmünk elhomályosult, akaratunk ingatag. Mert ebben a világban nevelkedtünk, és hozzászoktunk, hogy individualista életet éljünk, ellentétben a keresztény élettel.

Krisztus: szeretet. A keresztény sem lehet más. A szeretet pedig közösséget szül: ez a keresztény élet alapja és csúcsa.

Ebben a közösségben az ember immár nem egyedül tart Isten felé, hanem társaságban. Hasonlíthatatlanul szép ez. Lelkünkben a zsoltár verse merül fel: „Íme, mily jó és gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek!” (Zsolt 132,1).

De a testvéri közösség nem boldogító állapot, hanem örökös hódító hadjárat. Állandó eredménye nemcsak a közösség fenntartása, hanem elterjedése sokak között, mert a szóban forgó közösség szeretet, a szeretet pedig természeténél fogva kiárad.

Hányszor megesik, hogy testvérek elhatározzák: együtt mennek Isten felé, de egységük erejét vesztí, por száll lélek és lélek közé, és szétfoszlik a varázs, mert lassan kialszik a mindannyiuk előtt fellobbant fény!

Mi ez a por? Egy gondolat, a szív hozzátapadása saját magukhoz vagy másokhoz: önmagukért szeretik magukat és nem Istenért, vagy önmagáért a testvért, a testvéreket, nem pedig Istenért.

Máskor a lélek, amely elszánta magát mások szolgálására, mégis visszavonul: saját énjére, saját akaratára összpontosít, nem pedig Istenre, a testvérré Istenért, Isten akaratára. Gyakran pedig nem megfelelő ítélet alkotunk arról, aki velünk él.

Azt mondtuk: csakis Jézust akarjuk látni a testvérben, Jézussal akarunk beszélgetni a testvérben, Jézust akarjuk szeretni a testvérben. De hirtelen fölmerül bennünk annak emléke, hogy ennek a testvérnek ilyen meg olyan hibája van, ezt vagy azt a tökéletlenséget követte el.

Látásunk bonyolulttá válik, lényünk nem megvilá-

gosodott többé. Következésképpen megbomlik az egység a mi tévedésünk folytán.

Talán az a testvér, mint mindannyian, csakugyan hibákat követett el, de hogyan látja őt Isten? Mi igazából a helyzete, a valóságos állapota?

Ha Isten előtt rendben van; Isten nem emlékszik többé semmire, eltörölt mindent vérével.

Hát mi miért emlékezzünk rá?

Ki téved ebben a pillanatban? Én, aki ítélek, vagy a testvér?

Én.

Akkor hát meg kell próbálnom Isten szemével látni a dolgokat, a maguk igazságában, és így kell bánnom a testvérré. Mert ha szerencsétlen módon még nem jött volna rendbe az Úrral szeretetem melege, vagyis a bennem élő Krisztus eljuttatná a bűnbánathoz, mint ahogy a napfény megszártítja, behegeszti a sebeket.

A szeretet fenntartója az igazság, az igazság pedig csupa irgalom. Ebbe kell öltöznünk tetőtől talpig, hogy kereszténynek mondhassuk magunkat.

És ha testvérem visszatér?

Új szemmel kell látnom, mintha mi sem történt volna, és újra kell kezdenünk az életet együtt, Krisztus egységében, mint azelőtt, hisz nem történt semmi. Ez a bizalom fogja megmenteni őt további bukásoktól. És ha ilyen mértékkel mértem neki, remélhetem, hogy Isten egy napon így fog megítélni engem is.

Chiara Lubich

Totus Tuus - Teljesen a Tiéd

Hamarosan boldoggá avatják II. János Pál pápát. A szertartás, melynek főcelebránsa XVI. Benedek pápa, május elsején, vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődik a Szent Péter téren.

Ki is volt II. János Pál pápa? – Az általa kiadott enciklikák, ma is utat mutatnak az Egyház számára. Tudós volt, számtalan könyvet, irodalmi, zenei művet hagyott maga után. – Megcsodálhattuk emberségét, empátiáját, ahogy a nagy tömegben is képes személyes kapcsolatra lépni az emberekkel. Különösen szívén viselte a szegények, elesettek, védelemre szorulóknak sorsát. Szoros kapcsolatban volt a fiatalokkal, személye mindannyiszor fellelkesítette őket. – Mély hite, példamutató volt mindannyiunk számára. Különösen is megindító volt látni, ahogy a betegség terhét hordozta. Nem szállt le a keresztről! Végig futotta a pályát, melyet Jézus bízott rá. Sokat tett a keresztények egységéért, pápaként először lépett be a római zsinagógába, 2000-ben bocsánatot kért az egyház bűneiért. Totus Tuus volt a pápai jelmondata, melyet Máriához címzett. Egész életében Máriával együtt mondta ki az "igent", adta át önmagát. A gondviselés jelének megnyilvánulása, hogy Irgalmasság Vasárnapjának előestéjén hunyt el, amelyet ő vezetett be az Egyház ünnepei közé.

Kilenced Imádság

Mennyei Atya, Te II. János Pál pápával bölcsességed és jóságod hűséges tanúját ajándékoztad nekünk. Ő arra tanított minket, hogy győzzünk le minden félelmet és teljes bizalmunkat Beléd vessük. Ő megmutatta nekünk, hogy Te szeretsz minket. Közbenjárására kérem kegyelmed ajándékát, hogy a Te akaratodat felismerjem és megtegyem! Kérlek téged ... Miatyánk – Üdvözlégy Mária - Dicsőség

Mennyei Atya, Te szolgálát II. János Pál pápát, mint világosságod hűséges követét ajándékoztad nekünk. Ő újból és újból bátorított minket, hogy Téged keressünk és Benned békére leljünk. Elénk élte azt, hogy mit jelent a bizalom. Közbenjárására kérem kegyelmed ajándékát, hogy a Te világosságodat megtaláljam és aszerint éljek! Kérlek téged ... Miatyánk – Üdvözlégy Mária - Dicsőség

Mennyei Atya, Te II. János Pál pápa szolgálát, mint igazságod apostolát ajándékoztad nekünk. Életét az Istenszülőhöz hasonlóan a neked kimondott Igennek ajánlotta. Máriához hasonlóan ő is egészen a Tiéd volt a kereszt alatt is. Közbenjárására kérem kegyelmed ajándékát, hogy teljes szívből tudjam én is az Igent kimondani! Kérlek téged ... Miatyánk – Üdvözlégy Mária - Dicsőség

Mennyei Atya, Te II. János Pál pápa szolgálát, mint fényed hordozóját ajándékoztad nekünk. Hálát adunk ezért a nagy ajándékért! Köszönjük, hogy szeretetteddel, bizalmaddal és hűségeddel megáldasz minket. Közbenjárására növeld bennünk a hitet, szeretetet és a hűséget. Segíts, hogy mindenre Igent tudjunk mondani, amit Te ajándékozol vagy engedélyezel nekünk. És add nekünk kegyelmedet, hogy a gyengeségekben is erősek lehessünk. Add, hogy talentumainkat gyümölcsözően tudjuk felhasználni. Add, hogy fontosabb legyen számomra a Te, mint az én. Add, hogy magamat inkább benned keresselek és Téged jobban engedjelek magamban élni. És ajándékozd közbenjárónknak a Te örök örömed békéjét. Hallgasd meg kéréseit! Ámen.

Így végezhetjük a kilencedet:

- Az egyes napokat a megadott konkrét szándékokra ajánljuk fel.
- Mindennap szentmisén veszünk részt, és szentáldozáshoz járulunk, ha erre nincs lehetőségünk, akkor lelki áldozásban vesszük magunkhoz az Úr Jézust.
- Több időt szentelünk imádságra, Szentírás olvasásra. Urunk kínszenvedésének szemlélése, Keresztút végzése, a fájdalmas rózsafüzér imádkozása, Irgalmasság rózsafüzére, vagy Jézus Sebei, Jézus Vére rózsafüzér.
- Mindennap szemléljük a Szent Keresztet, vagy Urunk Szent Arcát.
- Szabadon választott önmegtagadások, pl. böjt kenyéren és vízen, „nyelvböjt”, Tv-mentes, internet, édesség nélküli nap, stb.
- Irgalmasság cselekedetei: alamizsna, a nélkülözőknek nyújtott konkrét segítségnyújtás formájában.

II. János Pál pápa imája a fiatalokért

"Íme a te anyád! (Jn 19,27)

Szűz Mária, Jézus maga bízott bennünket Terád a keresztről, hogy így is megerősítse - Ő a világ egyetlen Üdvözítője!

János apostolban az Egyház minden gyermeke rád bízott Mária, s úgy tűnik még ennél is több, a világ fiataljait bízta rád az Úr.

Gyöngéd Édesanya, akinek mindig éreztem oltalmát, ma este újra rád bízom őket.

Oltalmadban, köpenyed árnyékában keresnek menedéket.

Isteni kegyelem Anyja, ékesítsd fel őket Krisztus szépségével!

Hiszen ők ennek az évszázadnak gyermekei, akik az új évezred hajnalán bűnöktől sebzetten élnek, sebzi őket a gyűlölet és erőszak, a terrorizmus, a háborúk.

S mégis ők az a fiatalság, akikre bizalommal tekint az Egyház, mert bízunk abban, hogy Isten kegyelmének segítségével ebben a történelmi órában, növekedni fognak a hitben és az Evangélium szerinti tanúságtevő életben.

Mária, segítsd őket válaszolni hivatásukra!

Vezesd őket az igazi szeretet megismerésére, áldd meg érzelmeiket.

Erősítsd őket a szenvedés idején, Tedd őket Krisztus húsvéti üzenetének:

- Békesség veletek! – félelem nélküli hordozóivá:

S velük önmagammat is újra Rád bízom, és szívből bizalommal mondom ki neked újra:

Totus tuus ego sum! Egészen a Tied vagyok!

Ők is velem együtt kiáltják: Totus tuus! Egészen Tiéd! Amen!

Amikor (most már) Boldog II. János Pál pápa a mai napot az Isteni Irgalmasság ünnepévé tette, nagyon jól tudta, hogy a mai Istentől eltávolodó és vesztébe rohanó emberiségnek milyen nagy szüksége van a Jó Isten irgalmasságára. A mai evangélium pedig hitünk fontosságára irányítja figyelmünket! Mint minden ünnepnek, ennek is van valami sajátos varázsa és egyéni mondanivalója! Húsvét a hit, a diadal ünnepe, de ma Isten irgalmassága miatt az öröm ünnepe! Jó, hogy vannak szép népszokások, de ha az ünnepünk lényege lassan kimarad, az olyan lesz, mint egy szép váza, amit csak szobadísznek használunk, de nincs benne virág. Húsvét tehát a hit ünnepe is. Az apostolok húsvét előtt Jézusnak hittek, akit láttak, húsvét után pedig Jézusban hittek, akit nem láttak, csak ha időnként láthatóvá tette magát. Hitről és Isten irgalmasságáról van tehát ma szó! Aki autón közlekedik, állandóan figyelnie kell az útjező táblákat, mert csak így juthat el épen a céljához, és ezek a táblák mutatják, merre kell ha-

Isteni Irgalmasság vasárnap

ladnia. Az életben is vannak választások, ha nincsenek is figyelmeztető táblák, – amikor is döntenünk kell. Ilyen választás ez is: döntenünk kell, hívő ember leszek vagy hitetlen? Jézus azt mondja Tamásnak, ne légy hitetlen, hanem hívő! Nekünk, mai embereknek is üzeni: Ne higgyétek, hogy csak ez a világ van, és nincs is Isten! Ne higgyétek, hogy csak test van és nincs lélek! Azt sem higgyétek, hogy csak földi élet van és örök élet nincsen! De higgyétek, hogy többnek születtetek, mint csak robotoló gépnek. Higgyétek, hogy nem a vak sors irányítja életeteket, hanem a gondviselő jóságos és végtelenül irgalmas Isten!

Kereszténységünk legnagyobb botránya, ha életünk semmiben sem különbözik a hitetlenekétől! Nem lehetünk tehát önzők, haszonlesők, sértődőek, haragtartók! Sokan vannak úgynevezett „szalonkatolikusok”, még többen „szokás-hívők”, akik megszokásból imádkoznak, megszokásból járnak templomba, járulnak a szentségekhez, de egyébként nem élnek a hitük szerint. Vannak született hívők, beleszülettek egy keresztény családba, mondhatnám úgyis, belekeresztelték őket az Egyházba, meg is bérmálkoztak, talán templomban is esküdtek, mert ez náluk így szokás. De az ő esetükben ezek csak keretek és formák, tartalom nincsen bennük. Vannak sajnos csak úgy nevezett „vasárnapi” keresztények, akik hétköznap pedig hitetlenek, mert a templomban még imádkoznak, de a kocsmában már káromkodnak, a munkahelyen meg lopnak és lazálnak. Azzal nyugtatgatják lelkiismeretüket, hogy mások, sőt az ország vezetői is ezt teszik. Hála Istennek, vannak igazi Krisztus-követők is, igyekezzünk közéjük tartozni! Mi a különbség hát a keresztény és a nem hívő között? Az egyik, hogy több akarunk lenni, mint csak ember! A másik, hogy húsvéti reményünk legyőzi a szorongást! Tamás apostollal mondjuk Jézusnak: Én Uram, én Istenem! Amen!

Ferencz János atya

Tanúságtétel

A betegségem miatt már nem tudok részt venni túrákon, de nagyon szeretem a természetet és régen minden túra alkalmat kihasználtam.

Van egy családközösségünk, ahol általában úgy szokott lenni a havi találkozók alkalmával, hogy van egy rövid túra, utána pedig valamelyik családnál beszélgetés, ima és agapé.

A napért felelős család úgy gondolta, hogy a gyönyörű tavaszi időben többet legyenek a levegőn, ezért egy hosszabb túraútvonalat nézett ki. Úgy voltam vele, hogy majd a túra utáni részre megyek. A tervezett távot én nem bírtam volna. Nem akarom feltartani a csapatot, a lassabb tempóval, vagy hogy vissza kell fordulnom. De ekkor a családban és a közösség többi tagjában is megfogalmazódott, hogy úgy szervezik meg a napot, hogy én is teljesen részt tudjak venni rajta. Kerestek egy rövidebb túraútvonalat figyelve arra is, hogy ne legyen nagy a szintkülönbség. Sokkal lassabban mentek és sokkal több pihenőt tartottak...mikor látták, hogy éppen nem kapok levegőt, ők szóltak, hogy álljunk meg. A szeretetnek ez a léggöre kihatott az egész napra. Nagyon jókat beszélgettünk, sokat nevetünk. Olvastunk lelki témában is, majd beszélgettünk róla. Meg is állapítottuk "Uram jó nekünk itt lennünk!" Jó nekünk együtt lennünk...

B. Vera

Ima a családokért

Mennyei Atyánk, hálát adunk neked az élet és a család ajándékáért.

Adj nekünk erőt, hogy az első magyar szent család — Szent István, Boldog Gizella és Szent Imre — példája nyomán szeretetben és örömben élhessünk! Kérünk, segítsd a házaspárokat küldetésük teljesítésében, hogy az élő hitet továbbadhassák!

Nyisd meg a gyermekek szívét, hogy kibontakozzék bennük a keresztségben kapott hit csírája! Engedd, hogy fiataljaink növekedjenek a hitben és Jézus ismeretében; a házasság előtt állók pedig tisztán megélt szerelemmel készüljenek arra!

Növeld a házastársak között a szeretetet és hűséget! Kérünk azokért, akik házasságukban nehézségekkel küzdenek. Fogadd hálaadásunkat a hűséges, életre nyitott és örömteli házasságért! Áldd meg nemzetünk minden családját!

Adj belső békét az özvegyeknek és egyedülállók-nak, a kudarcoktól szenvedőknek!

Adj bölcsességet és kitartást a családokért fáradozó világiaknak, püspököknek és papoknak! Világosítsd meg a közélet felelőseit, hogy felismerjék, mit kell tenniük a család és a haza javára!

Szabadítsd fel szívünket a szolgáló szeretetre, a Szent Család segítségével: József és Mária közbenjárására, a te Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Ámen.

Szerkesztő: Borhy Mária
Szerkesztőség címe: 2141. Csömör, Szabadság út 70.
Telefon: 06 30 9495450
E-mail cím: borhym@mailbox.hu
Grafikai szerkesztő: Bokros Vera
Web szerkesztő: Kun Csongor
www.szot.andocsi.hu

Készült a PANNONIA-PRINT NYOMDÁBAN